

Distriktsplan

Voengelh-Njaarke Reinbeitedistrikt

2015-2019

Revidert 2015

Smalåsen, 7890 Namsskogan

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt org. nr: 997 644 158

Planen gjelder for perioden: 2015-2019

Planforslag utsendt den 11.05.2015 til følgende instanser:

Berørte kommuner: Grane, Brønnøy, Bindal, Namsskogan, Høylandet, Nærøy og Leka
Fylkesmann: Fylkesmannen i Nordland, Fylkesmannen i Nord-Trøndelag,
Lomsdal/Visten nasjonalparkstyre
Fylkeskommune: Nordland fylkeskommune, Nord-Trøndelag Fylkeskommune.

Vedtatt distriktsstyremøte den 04.05.2015 og senere stadfestet på årsmøte i distriktet den 30.06.2015 .

Distriktsplanen bygger på Reindrifftsloven av 15. juni 2007 nr. 40 og er tilpasset de lokale forhold i Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt.

§ 1 - Reindrifftslovens formål er blant annet:

For det samiske reinbeiteområdet skal loven legge til rette for en økologisk, økonomisk og kulturell bærekraftig reindrift med basis i samisk kultur, tradisjon og sedvane til gagn for reindrifftsbefolkningen selv og samfunnet for øvrig. Loven skal bidra til sikring av reindrifftsarealene i det samiske reinbeiteområdet som reindrifftsens viktigste Ressursgrunnlag

§ 3 - Følgende i forhold til folkeretten gjelder for lovanvendelsen:

Lovens skal anvendes i samsvar med folkerettens regler om urfolk og minoriteter.

§ 4 – Reindrifftsloven sier blant annet følgende om beiterett:

Innenfor det samiske reinbeiteområdet skal det legges til grunn at det foreligger rett til reinbeite innenfor rammen av denne lov, med mindre annet følger av særlige rettsforhold. Ved inngrep i reindrifftssamers rettigheter skal det ytes erstatning i samsvar med alminnelige ekspropriasjonsrettslige grunnsetninger.

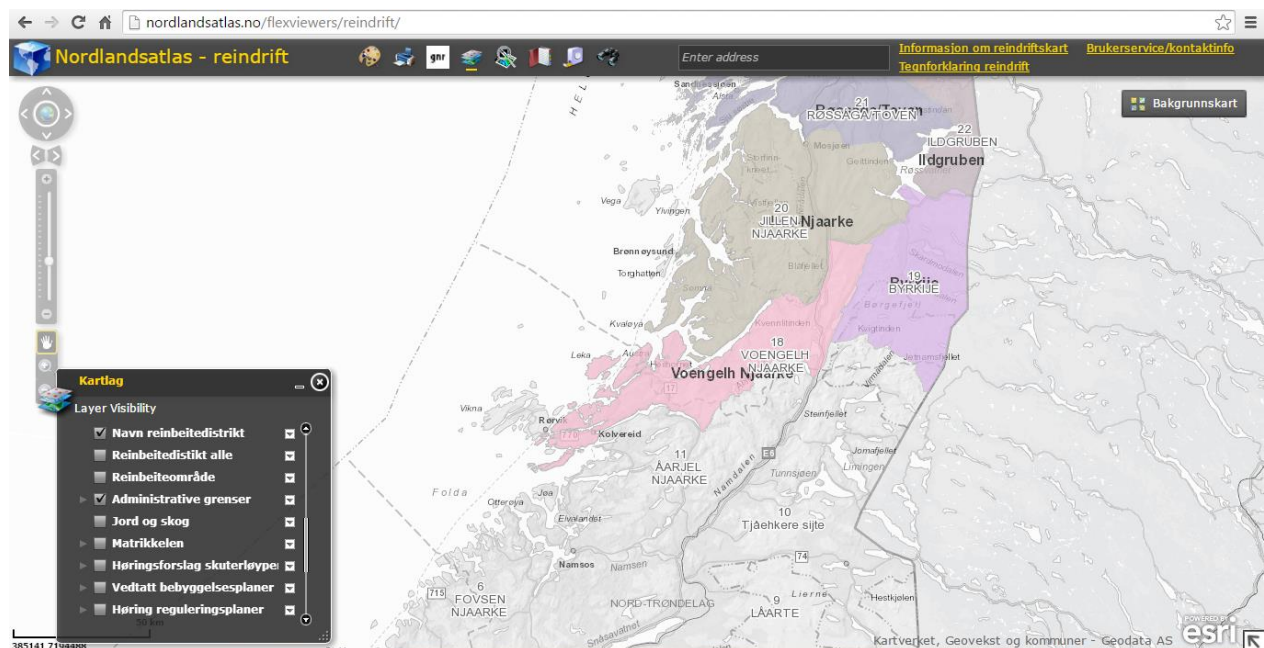
§ 62 – Om distriktsplaner sier Reindrifftsloven:

Distriktsstyret skal utarbeide en distriktsplan for distriktet som skal inneholde de opplysninger om virksomheten i distriktet som er nødvendig for den offentlige planleggingen.

Innhold

Beskrivelse av reinbeitedistriktet.....	4
Administrative forhold og organisering.	4
Beitebruk.....	6
Vårbeite:.....	6
Sommerbeiter:	7
Høstbeiter:.....	7
Vinterbeiter:	8
Jakt, fangst og fiske som næring	9
Bærekraft.....	9
Reintall og produksjon.....	10
Beitetider.....	10
Gjerder, hytter og anlegg i distriktet.....	10
Inngrep og forstyrrelser.....	12
Fritidsbebyggelse.....	12
Vannkraftutbygginger.....	12
Vindkraftutbygging.....	14
Kraftlinjer.....	14
Mineralutvinning	15
Jordbruk og skogbruk.	16
Ekspanjon av byer og tettsteder.....	16
Ferdse og friluftsliv	16
Veier og jernbane	16
Motorferdse i utmark.....	17
Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak.....	18
Motorferdse	18
Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy.....	19
Motorferdse i verneområdene:.....	21
Verneområder.....	22
Forhold til tilgrensende reindrift.....	24
Utfordringer.....	24
Regional samhandling	24
Revidering og vedtak av distriktsplanen.	25

Grensene samt bruksdisposisjonene kan lastes ned på den offentlig tilgjengelige kartportalen:
<http://nordlandsatlas.no/flexviewers/reindrift/>

Kartutsnittet fra skjermbildet viser i grove trekk distriktet med grenser og nabo-distrikt. I kartverktøyet kan det velges kartlag som er relevante for brukeren og som viser enkelte bruksdisposisjoner.

De deler av reinbeitedistriktets arealer som ligger innenfor Nærøy, Leka og Høylandet kommuner tilhører Nordland reinbeiteområde, dvs. at alle saker som berører disse områdene sendes til Fylkesmannen i Nord-Trøndelag, som saksbehandler sakene. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag innhenter så en reindriftsfaglig vurdering fra fylkesmannen i Nordland.

Det er en betydelig utfordring for reindriften at det er så mange aktører som skal forvalte arealet i distriktene. I Voengelh-Njaarke reinbeitedistriktets tilfelle er det sju kommuner og to fylkeskommuner som med sine forskjellige strategier og mål for arealplanleggingen alle har stor innvirkning på reinbeitedistriktet. Det stiller store administrative krav til distriktet å delta i alle prosessene i alle kommuner og fylkeskommuner som faller inn i distriktet.

I tilfeller der det planlegges inngrep eller endret bruk bes det om at distriktet kontaktes for presisering av planverk.

Beitebruk.

Vårbeite:

Tidlig vårbeite er i hovedsak i indre deler av Bindal og Åbygda. I år med tidlig snøsmelting vil også Terråkfjellet kunne defineres som vårbeite. Myrlandskapet i Terråkfjellet er et viktig beite fordi her kommer vårens første groe (Gieken njoele), som rein foretrekker. Under vårflyttingen har distriktet to hovedflytteleier mot Kalvvatnan.

Flyttelei 1, Kryssing av Åbygda: Da nyttes Åbygdas lavtliggende områder utenom innmark på begge sider av dalen samt Bangstadfjellet og Glømmen som oppsamlingssted for videre flytting mot Kalvvatnan. Flyttingen skjer med dagsetapper i reinens tempo, det legges inn hviledager og beitende vandring. Det er viktig å utnytte de tilgjengelige beiteene i Åbjøra, Grambostad og Kolsvikfjellet under flyttingen. Kolsvikfjellet benyttes også som kalvingsområde for deler av flokken.

Flyttelei 2 Øst for Åbjørdalen: For valg av denne flytteleia nyttes beiteene i Fuglstadmarka, Erikfjellet, Kubåsfjellet og Heimsnesfjellet som oppsamlingssted. Videre flytting herfra skjer ved kryssing av distriktsgrensen til Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt ved Nonsdalen. Videre forgår flyttingen innenfor Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt stort sett etter kommunegrensen mellom Bindal og Namsskogan nordover til kalvingsområdet.

Valg av flytteleier avhenger av beite og driftsforhold, men også om hva som er mest hensiktsmessig for den enkelte vintergruppering. Ved valg av flyttelei 2, er det svært viktig å ha tett dialog med nabo-distriktet. I dette tilfellet Toven gruppen i Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt.

Distriktet anser vårbeiteene i avsnitt ovenfor som gode.

Kalving foregår i all hovedsak i området rundt Kalvvatnan. I kalvingsperioden foregår intensiv gjetning mot nabo-distriktet i sør. Deler av området ligger fysisk i nabo-distriktet Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt, men det er en omforent enighet om at området benyttes av Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt som kalvingsområde. I dag finnes ingen alternative områder innad i distriktet som kan erstatte Kalvvatnan som primærkalvingsområde.

Enkelte år trekker deler av flokken nordover mot Tosdalen og Dunfjellet/Mellingsdalen både før og etter kalving. I enkelte år foregår også kalving til mindre deler av flokken i dette området. Når kalvene er ca. en måned gamle trekker flokken seg lengre ned i dalene og utnytter lavlandsbeite. Eventuelle nye inngrep og økt ferdsel medfører sannsynligvis dårligere næringsopptak og økt fare for panikk og fluktsituasjoner der kalv drukner i flomstore elver.

Sommerbeiter:

Kalvmerkingen gjennomføres i hovedsak i distriktets gjerdeanlegg på Dunfjellet, Øvervatn, Nilsinetjønnna og Kalvvatn vest. Reinen slippes etter merking på vestsiden av Kalvvatnan (juli måned) da skavler og sen tining i skråninger sørger for friskt beite og gode luftingsområder for reinen. Dette holder også insektplagen på avstand.

I siste del av juli foregår det skilling med Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt v/Tovengruppen ved Nilsinetjønnna. I dette området har det alltid foregått kryssbeiting av rein fra Tovengruppen og vårt distrikt.

Etter dette starter flyttingen østover til Kappfjell med passering av jernbanen og E6. Det nybygde sperregjerdet langs jernbanen fra Sefrivatn til Holmvassdal har tilført distriktet mer beiteland i den forstand at nå kan vi la reinen beite helt inntil jernbanesporet uten vesentlig fare for påkjørsler.

Passeringen av E6 mellom Kjerringvatn og Svenningvatn kan mange ganger være krevende pga. av trafikk og bilistenes, i mange tilfellers, manglende forståelse for at veien må stenges. Som et ledd i dette har vi endret tidspunkt for kryssing av E6 fra dag til natt. Bedre skilting og trafikklys hadde vært en fordel for reindriften. Et godt tilrettelagt krysspunkt på E6 vil etter reindriften syn kunne være et godt utgangspunkt også for organisert ferdsel til fjellene rundt E6 og vil med dette kunne benyttes av andre enn reindriften.

Distriktet er i dialog med veivesenet i samband med etablering av ny veitrase samt avbøtende tiltak for reindriften i denne sammenheng.

Sommerbeitene i Kappfjellet består av høyfjellsbeite og lavereliggende områder som gir stort mangfold av beitetyper og god tilgang på snø i varme perioder i august.

Varmen i august sprer ofte reinflokken over hele Kappfjellområdet. Det er vanlig at rein i den tid soppen modnes kan påtreffes langt nede i granskogene på vest og nordsiden av Båfjellet og Kappfjelltuva. Selv om dette er en driftsmessig rolig periode, er det nødvendig å være tilstede for å redusere og dokumentere tap til fredet rovvilt. Av erfaring vet vi at faren for tap øker i takt med høstmørket.

Høstbeiter:

I september starter samlingen for merking av de gjenværende kalvene, og slaktning av bukk. Dette må gjøres før den 15. september for å være sikker på at bukken ikke har gått i brunst, hovedsakelig er dette slakt til eget bruk samt råvarer til sløyd som skinn, horn og sener.

I brunstperioden danner bukkene harem og man må påse at flokken får den nødvendige ro og ikke blir forstyrret, i dette tilfellet er fuglehunder et potensielt problem. Så fort parringen er over trekker flokken sørover, de utslitte bukkene blir igjen i området. Hovedflokken samles rundt Majavatn, her foretas utskilling av slaktedyr og skilling mellom de enkelte vintergrupper.

Totalt sett resulterer beskaffenheten til seint vårbeite, sommerbeite og høstbeite i at distriktet anser at det er god dyrevelferd i flokken og at dette igjen resulterer i gode slaktevekter og lav naturlig dødelighet.

Likevel oppfatter vi denne beiteperioden mai – oktober som er marginalfaktoren for reindrift i distriktet. Tidligere beitegranskninger og utredninger om blant annet forslag til distriktsinndelinger i Nordland underbygger vår oppfatning.

Vinterbeiter:

Enkelte år med god beitetilgang kan deler av eller hele distriktet beslutte å benytte indre deler av distriktet som helårbeite.

Beitene er imidlertid gode på kysten og på innlandet på grunn av at distriktet har tilpasset reinantallet etter tilgangen på vinterbeite. Primært benytter distriktet vinterbeitene på kysten, men i enkelte år der klimatiske forhold tilsier det, er det nødvendig å skjerme vinterbeitene på kysten ved å benytte fjellbeiter også på vinteren. Et tredje alternativ er å utsette utflyttingen fra Kappfjellet/Dunfjellet og dermed komme senere ut til vinterbeitene. Dette alternativet gjør at det mange ganger er nødvendig å benytte biltransport.

Flytting til vinterbeitene foregår normalt sett ved tradisjonell flytting med driving over fjellene via Kalvvatnan. Da anvendes de samme flytteleiene som på vårflyttingen. I enkelte år med høyt rovdyrpress benyttes biltransport for blant annet å unngå at rovdyr følger flokken fra høst- til vinterbeite.

År om annet deles reinflokken i flere siidagrupper, for å kunne nyttegjøre seg mindre halvøyer og øyer uten å skape konflikt med jordbruket. Dette har også en positiv effekt fordi man i mange tilfeller lettere oppdager rovviltskader og raskt kan forebygge fremtidige tap.

Det forekommer også ising på kystfjellene, selv med lite snø. Det gjør at rein trekker inn på innmark, derfor er det viktig å ha sammenhengende skogområder med kupert terreng hvor rein kan samles til og beite fritt uten andre forstyrrelser.

I skogområdene i Nærøy, Bindal og Leka vokser henglaven forholdvis fort pga. det våte klimaet. Spesielt i verneområdene hvor hogst ikke tillatt, og der vinterstormene har lagt ned store skogspartier er dette et kjærkommet beite. Distriktet mener at skogvern kan være positivt for næringen ikke bare på vinterbeitene, men også de resterende arealene distriktet benytter.

Sist i februar og begynnelsen av mars, gjerne etter noen mildværs perioder og dager med sol, har mange av kystfjellene tint opp og delvis blitt barmark slik at flokken igjen kan trekke opp i høyden. Blåfjellet i Nærøy er et av flere fjell hvor reinen samler seg naturlig på denne tiden av året. Disse områdene er viktige for distriktet i og med at de fungerer som oppsamlingsområder der reinen kan holdes i påvente av at forholdene tillater vårflytting.

Vinterbeitene har av fler årsaker ikke blitt benyttet fullt ut. Her kan nevnes blant annet fraksjonering av beitene ved veibygging, utvidelse av tettsteder, aktivt jordbruk, vindmøllepark og klima.

Jakt, fangst og fiske som næring

I de siste tiårene har reindrift dreiet mot effektivisering og ren kjøttproduksjon. Dette har gått på bekostning av annen tradisjonell næring. Blant annet har tradisjonelt fiske vært viktig i sør samisk næringsutøvelse. Nils Kappfjell har skriftlig dokumentert at det både har vært fisket og kultivert innsjøer i samband med reindriften i området.

Distriktet vil utrede mulighetene for å skape reindriftsrelaterte kvinnearbeidsplasser i samband med fiske og fangst i området. Den langsiktige planen er å øke verdiskapningen i distriktet ved hjelp av økt foredling av de tradisjonelle ressursene som finnes i distriktet, herunder fiske og småviltressurser.

Det stilles også spørsmål med at det i enkelte vann etableres utleiehytter som fører til overbeskatning av ressursene i enkelte innsjøer i høyfjellet.

Bærekraft

Distriktet har i en årrekke hatt fokus på bærekraftig bruk av de tilgjengelige beiteressursene i distriktet. I dag er utnyttelsesgraden av distriktet tilfredsstillende og danner et godt grunnlag for langsiktig videreutvikling av reindriftnæringen lokalt.

Det er imidlertid flere faktorer som kan forrykke balansen i distriktet. Den aller viktigste faktoren som kan forrykke balansen i distriktet er arealinngrep som hindrer reinen i å følge de naturlige trekkene som til alle tider har blitt brukt. Eksempelvis vil et hyttefelt i en trekklei kunne føre til at reinen på høsten søker inn i et område som tidligere er benyttet til vårbeite.

Dette vil i sin tur kunne skape store konsekvenser når våren kommer og beitene er mer eller mindre nedbeitet. Konsekvensene av et inngrep kan i så måte forrykke balansen i distriktet og dermed bærekraften uten at det umiddelbart oppdages eller synes åpenbart. I denne sammenheng er planene om vindkraft i Kalvvatnan et inngrep som med rimelig sikkerhet vil være en svært negativ faktor i forhold til bærekraften i distriktet.

Videre er rovdyr en faktor som vi vil definere inn i begrepet bærekraft. Distriktet har hatt rovdyr i alle år og mer eller mindre lært seg å leve med rovdyr som en del av naturen. I de siste tiårene har imidlertid tilveksten av rein enkelte år vært negativ hos enkelte siidaandelshavere, det er ikke beitetilgangen som har ført til dette, årsaken er at reinen er utsatt for predasjon fra fredet rovvilt. Distriktet hevder med dette at bestanden av rovdyr i distriktet ikke er bærekraftig og bør reduseres til et bærekraftig nivå.

En faktor som har økt bærekraften i distriktet er sperregjerdet langs jernbanen. Distriktet har tidligere måttet holde reinen borte fra jernbanen og kunne følgelig ikke beite områdene i umiddelbar nærhet av jernbanen. I dag kan imidlertid områdene i mye større grad benyttes og beites av rein. Dette kan på sikt føre til at distriktet får et større potensiale i forhold til reindrift. Distriktet ser på dette som et positivt eksempel på at konsekvenser av inngrep kan minimaliseres ved at avbøtende tiltak iverksettes.

Reintall og produksjon.

Reindrifststyret har fastsatt øvre reinantall i Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt til 2400 rein i vårflokk.

Dagens reintall er på 2233 rein pr 1 april 2015, og det forventes å økes til tillatt grense. Voengelh-Njaarke sliter med å opprettholde en god kjøttproduksjon med de store tapene til rovdyr. Til sammenligning ble det i de beste årene på 1990 tallet slaktet anslagsvis 1000 – 1100 rein i 2014 ble det til sammenligning slaktet 274 rein. Reintallet har vært noenlunde stabilt i disse årene og differansen kan i all hovedsak tilskrives rovviltskader.

Reintallet er etter all sannsynlighet bærekraftig ut fra dagens potensial i distriktet.

Beitetider

Det er ikke fattet vedtak om særskilte beitetider for distriktet med unntak av den tidsberegning som gjelder Rotvikfjell. Åerjel-Njaarke reinbeitedistrikt kan beite her en uke i april og tre uker i november/desember. Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt kan beite i dette området frem til 15 april.

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt har beite- og flyttingsrett i Frevnan i perioden 21.11 til 31.12. Åerjel- Njaarke har tilsvarende beiterett i tiden 1.juli til 20 november i samme område. Videre er det ikke fastsatt beitetid for vår og forsommer for øvrig er det en gjensidig forståelse med Åerjel-Njaarke om bruk av området i pregnancytiden på vår og forsommer.

I distriktet forøvrig er det anledning til å benytte alle områder til helårsbeite.

Gjerder, hytter og anlegg i distriktet

Gjerder.

Distriktet har 5 stasjonære anlegg: Båtskaret, Majavatn, Dunfjellet, Kjerringvatn og Setermoen. I tillegg har distriktet oppført tre gjerdeanlegg i Søndre Kvitfjell, området omfattes i dag av Jillen Njarke reinbeitedistrikt. Disse anleggene ble oppført før grensejusteringene som ble gjennomført i 1999 og har vært i sporadisk bruk når reinen trekker ut av distriktet under beiting.

Gammer

Distriktet har 4 gammer som eies av private reineiere: Holmvatn, Mellomvatn, nedfor Kalvvatn dammen og Erikfjellet.

Gjeterhytter

Distriktet har 10 hytter: Elseburet, Setermoen, Kalvkruvatn, Holmvatn, Navnløysa, Store Holmvatn, Brennelva, Frøyningsdalen, Majavatn ved slakte/skillegjerdet. Distriktet disponerer også en gjeterhytte i Måsskardet i Byrije reinbeitedistrikt. I tillegg er det en hytte i Breiskardet, denne er en del av et dødsbo og er med dette ikke tilgjengelig for distriktet. Dette er hytter som på ingen måte må komme ut av reindriftnas forvaltning, dette på grunn av at de er bygd opp som gjeterhytter for distriktets reindriftnas utøvere. Av økonomiske årsaker ligger man etter med vedlikehold på enkelte hytter. Distriktet vurderer utleie til drift og vedlikehold av hyttene.

Størrelsen på hyttene varierer fra små overnattingshytter, til større hytter hvor en kan oppholde seg over lengre tid.

Feltslakteri på Kjerringvatn

Reinslakteriet er pr dags dato ikke godkjent for slakting og fungerer nå som lager. Men etter en lemping av regelverket, vurderer distriktet igjen denne muligheten.

Naust

Distriktet har 2 naust ved øvre Kalvatn.

Fremtidige behov

Det er behov for hytter på følgende steder:

1. Hytter for siidaandelene på sommerbeiteområdet ved Kalvvatn.
2. Hytter for siidaandelene på vinterbeitene et sted enten i Bindal eller Nærøy.

Det er behov for båt naust ved:

1. Bæråsen
2. Øvervatn
3. Kalvkruvatn
4. Sørvatn

Behov for gjerdeanlegg til flytting:

1. opprusting av slakte/skillegjerdet på Majavatn
2. Setermoen: Voengelh-Njaarke har behov for å rive og flytte reingjerdet på Setermoen til en ny lokalitet. En mulig ny plassering er i tilknytning til Glømmen veien.
3. Fallbekkvatn dette er et fremtidig behov og vil oppføres så raskt som mulig.
4. Juvikendet dette er et fremtidig behov og vil oppføres så raskt som mulig.
5. Kollbotn dette er et behov som er akutt på grunn av blokkerte flyttleier i samband med av at Kolvereid sentrum stadig ekspanderer.

Inngrep og forstyrrelser.

Voengelh Njaarke reinbeitedistrikt har i en årrekke blitt utsatt for betydelig inngrep og forstyrrelser som påvirker driften av distriktet. Reinen reagerer på inngrep på mange måter, men hovedreaksjonen er beitefravikelse. Dette har i sin tur ført til at det i større grad er behov for intensiv gjetning og mer bruk av motorisert ferdsel i samband med reindriften. Tap av beiteland er svært aktuelt i distriktet og summen av inngrepene har ført til at distriktet for flere år siden har passert grensen for det som er mulig å leve med. Det er i dag flere planlagte inngrep som vil kunne påføre distriktet grunnleggende endringer i det tradisjonelle driftsmønstret. Det er grunn til å hevde at driftsgrunnlaget i distriktet er i reell fare. Distriktet er bekymret for at summen av inngrep vil påvirke bærekraften i distriktet og i ytterste konsekvens være til skade for dyrevelferden.

Fritidsbebyggelse

Det er betydelige områder som beslaglegges av hyttebygging og spredt fritidsbebyggelse langs kysten. Som hovedregel ønsker distriktet at nyetableringer av fritidsboliger etableres som fortetning av eksisterende bebyggelse. Det forutsettes at fortetning ikke stenger for flyttleier eller forstyrrer trekkleier i større grad.

I vinterområdet er det en utfordring at reindriften ikke tas med på råd i forbindelse med bruksendringer og dispensasjoner i forhold til fritidsbebyggelse. Dette har medført aktivitet i områder som tidligere har vært skjermet for forstyrrelser. Beitelandet blir da gradvis mer fraksjonert og mindre attraktivt for reindriften.

Det er et ønske at reindriften blir rådført på et tidlig tidspunkt og dermed bidrar til lavere konfliktnivå. Ved etablering av nye hyttefelt bør disse primært legges opp mot eksisterende inngrep eller i samband med naturlige barrierer i distriktet.

Vannkraftutbygginger

Det er betydelige utbygginger av vannkraft i distriktet. Den største er Åbjørareguleringen som i flere omganger har medført store utfordringer for reindriften i området. Usikker is, sprekkdannelse og redusert beiteareal er noen av konsekvensene av utbyggingen. At inngrepet primært berører kalvingsområdet i Kalvvatnan forsterker konsekvensene av utbyggingen.

Distriktet har ved hjelp av intensiv gjetning og overvåkning av issituasjonen på alle berørte innsjøer lært seg til å leve med inngrepene. Inngrepene har imidlertid økt i omfang i de siste tiårene og ført til at reindriften nærmer seg smertegrensen for videre drift av området. Ytterligere inngrep kan ha ødeleggende effekt og i ytterste konsekvens føre til at området ikke lengre kan benyttes til kalvingsområde.

Distriktet kjenner til en rekke planlagte og omsøkte utbygginger som i større og mindre grad vil påvirke distriktet.

Følgende prosjekter har fått konsesjon fra NVE og vil bli realisert.

- **Tosdalen kraftverk**

Dette vil kunne resultere i usikker is i perioder der området blir benyttet som og kalvingsland og senere som vår-/sommerbeite. Naturlige barrierer vil forsvinne og føre til at reinen forandrer trekkleier og lignende. Etablering av ny infrastruktur vil føre til tapt beiteland og beitefravikelse i området. Distriktet la inn protest i saken uten at dette ble tatt til følge.

- **Kjellvika kraftverk**

Dette kraftverket vil etableres i sidedalsføre til Tosdalen kraftverk. Denne utbyggingen vil gi mer eller mindre samme konsekvenser for reindriften. Distriktet hadde ikke vesentlig gjennomslagskraft i denne saken og protestene til reindriften ble ikke tatt til følge.

- **Kalvklaven kraftverk**

Dette kraftverket ligger også langs Tosenfjorden, men gir mindre ulemper for reindriften. Området har vært benyttet til tidlig vårbeite . Effektene er negative, men reindriften har konkludert med at denne utbyggingen er mer eller mindre akseptabel.

- **Grytendalen kraftverk**

De negative effektene ved denne utbyggingen ble vurdert som små og det ble ikke lagt inn merknader ved konsesjonsbehandlingen.

- **Storelva kraftverk**

Prosjektet vurderes slik at det ikke vil redusere reindriftenes potensial i vesentlig grad.

- **Kvennelva kraftverk**

Berører flyttelei, men effektene kan minimaliseres ved avbøtende tiltak.

- **Marfossen kraftverk**

De negative effektene ved utbyggingen er betydelige i og med at den akkumulerte summen av utbygginger i området er ekstremt høy. Utbyggingen er planlagt i et svært sentralt område i forhold til reindriften og det ble langt inn kraftige protester fra distriktet. Distriktet ble ikke hørt i denne saken, men konsesjonen er påklagd fra distriktets side.

- **Terråkvassdraget kraftverk**

Dette er en stor utbygging med omfattende konsekvenser. Distriktet var svært kritisk konsesjonsprosessen, men fikk heller ikke gehør for innspillene i dette prosjektet.

Planlagte vannkraftutbygginger:

- **Grytbogen**

Prosjektet er omsøkt. Området denne utbyggingen er planlagt representerer det siste mer eller mindre inngrepsfrie området i distriktet. Distriktet er svært kritisk til prosjektet. Bekymringene bunner ikke utelukkende i de isolerte effektene ved utbyggingen, men at utbyggingen utløser utbygging av infrastruktur som kan utløse nye inngrep. Distriktet frykter at dette er begynnelsen av en fullskala utbygging av hele området. Distriktet minner om de akkumulerte effektene av inngrep i distriktet som helhet.

- **Grønlielva**

Prosjektet er omsøkt. Distriktet har mer eller mindre samme bekymringer til dette prosjektet i og med at de ligger i samme område. Utbyggingene ses i sammenheng og vil bidra til å forverre den akkumulerte belastningen av inngrep.

I tillegg til de direkte inngrepene som en utbygging gir vil vi understreke at forsterkninger av kraftnettet og veisystemet vil medføre følgeinngrep som gir betydelige reduksjoner av beiteland ved beitefravikelse. Avslutningsvis vil vi uttrykke stor bekymring på grunn av at det kan synes som om reindriftenes merknader og protester i svært liten grad har blitt tatt hensyn til i konsesjonsprosessene.

Vindkraftutbygging

Det er i dag en vindpark i Nærøy kommune på Hundhammerfjellet. Parken har ført til at området i dag ikke er benyttet til reinbeite. Det er fra utbyggers side opplyst ved skilting at det på vinterstid er forbundet med fare å bevege seg i vindparken. På grunn av denne risikoen ser distriktet det ikke som forsvarlig å drive rein inn i området. Av samme årsak er gjeting i området ikke vurdert som forsvarlig. Distriktet er således avskåret fra muligheten til å benytte området.

Dette i tillegg til forstyrrelser i form av veier og aktivitet gjør at området etter all sannsynlighet er varig ødelagt i forhold til reindriftsformål. Det er imidlertid tvil om at området ville kunne benyttes på grunn av ferdseisforbud rundt vindparken.

I tillegg til dette er det gitt konsesjon til Kalvvatnan vindmøllepark som vil bestå av tre separate klynger av vindmøller sentralt i kalvingsområdet til distriktet. Effekten av dette kan være katastrofal i og med at området fra før er sterkt preget av inngrep. Vindparken vil kunne være den avgjørende faktoren for at området som til nå har vært navet i distriktet ikke kan benyttes som i dag. Det jobbes med å få omgjort vedtaket om konsesjon, utfallet av dette er usikkert. I dag er det ingen andre områder innenfor distriktets egne grenser som kan erstatte funksjonen til Kalvvatnan, noe som gjør situasjonen fortvilet for reindriften.

Vindparker har stor effekt på reindriften, dette baserer vi på erfaringer som er gjort i eget distrikt og tilgrensende distrikt. Utbyggingen av Gabrielsberget som ligger sentralt i Byrkjæ reinbeitedistrikt har gitt oss verdifull informasjon om effekter av vindkraft i reindriftsområder. Erfaringene er imidlertid ikke oppløftende i forhold til situasjonen i Voengelh-Njaarke i og med at dette tilsier at området sannsynligvis kan bli varig ødelagt som reinbeite- og kalvingsområde. Det jobbes fra distriktets side primært med omgjøring av konsesjonsvedtaket sekundært med utredning av alternative områder for kalving. Det siste viser seg å være svært vanskelig og kanskje ikke mulig med dagens distriktsinndeling.

I tillegg til de direkte inngrepene som en utbygging gir vil vi understreke at forsterkninger av kraftnettet vil medføre følgeinngrep som gir betydelige reduksjoner av beiteland.

Kraftlinjer

Som en følge av gitte konsesjoner til vindkraft og vannkraft utbygginger, er det også gitt konsesjoner for ombygging, spenningsoppgraderinger og nybygging av kraftlinjer i distriktet.

Distriktet kjenner til to konsesjoner som i større og mindre grad vil påvirke reindriften. Følgende prosjekter har NVE gitt konsesjon og disse vil bli realisert.

- **Nedre Røssåga – Namsos og Namsskogan – Kolsvik**
Omsøkte kraftlinje gir store negative konsekvenser for reindriften. Konsesjonen omhandler ombygging fra 300 til 420 kv spenningsoppgradering og nybygging. Distriktet gikk sterkt imot planene da dette medfører beitefravikelse, tap av beiteland og at dette er en direkte tilrettelegging for utbygging av Kalvvatnan vinpark.
- **Saltbotn – Årsandøy – Kolsvik**
Prosjektet omhandler bygging og drift av en ny 132 kv ledning mellom Saltbotn og Kolsvik for nettilknytning av Ytre Vikna vindkraftverk. Distriktets vår/ sommer, høst/

vinterbeiter samt også kalvingsland berøres negativt. Distriktet gikk imot planene. I etterkant har NTE Nett AS søkt om endring av trase mellom Årsandøy og Kolsvik. Avbøtende tiltak kan redusere de negative effektene dette påfører reindriften.

Mineralutvinning

Det er gjennomført prøvedrift og undersøkelser av henholdsvis gull og kalkforekomster i Kolsvika og Urvollan/Reppa områdene langs Tosenfjorden. Begge disse lokalisasjonene har i dag ikke veiforbindelse og vil ved fullskala drift sannsynligvis kreve nødvendig infrastruktur.

Distriktet ser med uro på eventuelle følger av de potensielle inngrepene og registrerer at eventuelle inngrep vil komme i samme nærrområde med inngrepene i Kalvvatnan. Distriktet vil i ytterste konsekvens bli delt i aksene Kolsvik – Kalvvatnan. De potensielle inngrepene vil i så måte føye seg inn i rekken av inngrep som setter reindriftens eksistens i fare i området.

Jordbruk og skogbruk.

I vinterbeiteområdet har det i lengre tid vært en trend at større områder dyrkes og at dette ofte er i konflikt med etablerte flytt- og trekkleier. Distriktet har forståelse for at jordbruket har behov for å ekspandere, men kan ikke akseptere at dette skal skje på bekostning av reindriftsnæringen.

Det er gjennomført flatehogst i enkelte områder av distriktet. I etterkant er det utført grøfting og etablering av plantefelt. I disse plantefeltene er det problematisk å passere med snøscooter uten å forvolde skade på planter. Det er ønskelig fra distriktets side at det etableres merkede korridorer gjennom plantefelt som gjør det mulig å passere med snøscooter uten å ødelegge planter. Dette vil kunne redusere konflikter og bidra til felles nytte.

Ekspansjon av byer og tettsteder

Det finnes flere befolkningscenter i distriktet, flere av disse har i de siste årene ekspandert arealmessig. Distriktet ønsker å være en aktiv part i videre planlegging av byer og tettsteder i distriktet for å unngå at flytte- og trekkleier stenges for reindriften.

Ferdsel og friluftsliv

I distriktet er organisert ferdsel et økende problem, og det registreres at Plathe Eiendommer AS tilrettelegger for ferdsel i stadig større deler av høyfjellsområdet rundt Kalvvatnan. Det som bekymrer mest er at infrastrukturen til vannkraftutbyggingen benyttes i kommersiell virksomhet. At eksempelvis naust blir bruksendret til utleiehytter er svært uheldig og den type dispensasjonsbehandling har heller ikke reinbeitedistriktet innsyn i eller påvirkning på. Det oppleves at dispensasjoner benyttes som en omgåelse av ordinære åpne prosesser der reindriftsnæringen har påvirkningskraft. Distriktet krever at denne praksisen opphører og at kommunene involverer reindriftsnæringen i vurderinger som har betydning for reindriften.

Tidlig småviltjaktstart med hund er et problem i enkelte områder av distriktet. Spesielt på Bæråsen/Kappfjellet er dette relevant. Bruk av hund fører til uro hos reinen og i verste fall kan det føre til at rein blir skadet/drept av hund. Tap av dyr til hund er ikke et stort problem, men at dyrene trekker ut av beitelandet og blir forstyrret i en svært viktig beitesesong er mer alvorlig. Spredning av flokken er uheldig i og med at flokken rett etter denne perioden skal samles og drives inn til høstslakting i Båtskaret og Majavatn. Dette medfører da følgelig merarbeid og store ulemper. Distriktet foreslår at de nevnte områder åpnes for jakt først etter brunsten sist i oktober.

Veier og jernbane

Distriktet har betydelige inngrep i form av veier og jernbane. Det er i enkelte år store tap av rein på jernbane og vei. Det er i de seneste år utført sikring av de mest utsatte jernbanestrekningene. Dette har ført til mindre tap av rein. Utbedringene av E6 rundt Majavatn har på samme måte bidratt positivt. Distriktet har en målsetning om å ha en konstruktiv dialog med veimyndighetene i den videre oppgraderingen av E6 nordover til Trofors med målsetning om å redusere tap og etablere avbøtende tiltak for reindriften.

Utbygging av veier i samband med inngrep i og rundt Kalvvatnan er kanskje et større problem for reindriften. Veier i høyfjellet beslaglegger først og fremst beiteland og fører til at det etableres uønskede barrierer i de mest sårbare områdene av distriktet. I tillegg fører dette til økt motorisert ferdsel og forstyrrelser.

Motorferdsel i utmark

Etableringer av snøscooterløyper i distriktet anses som en potensiell trussel. Det har i de siste årene blitt et økende press på at det skal etableres løypenett for snøscooter i distriktet. Det er konkrete planer om løyper i Grane kommune som involverer områder i Voengelh-Njaarke. Distriktet er ikke tatt med på råd og er i denne sammenheng svært kritisk til prosessen rundt planene. En videre satsing på løypenett forutsetter at innspill fra alle distrikter i kommunen tas til følge og at dialogen i prosessen drives av forvaltningen.

Distriktet har et sterkt ønske om å bli informert om kommunale dispensasjoner som gis fortløpende. Dette for å kunne protestere i de tilfeller dette er til skade/ulempe for reindriften. Distriktet vil med dette utfordre kommunene til å inkludere reindriften også i dispensasjonsbehandlingene i forhold til motorferdsel i utmark.

Rovviltskader og tapsforebyggende tiltak.

Det er helt klart at mye av produksjonen går tapt til rovvilt. Distriktet har i alle år prøvd å forebygge tapene ved gjeting og flytting av reinflokkene, men det er begrenset hvilke tiltak som kan iverksettes for å forebygge slike tap. Distriktet har forsøkt mange forskjellige strategier, men konkludert med at intensiv gjeting er mest aktuelt i kombinasjon med foring samt å benytte beiteområder som er oversiktlige. Det forsøkes med tidligslakt av kalv før oktober, dette gir relativt gode resultater i form av slaktevekter og mindre tap til rovdyr. Tiltaket medfører imidlertid økte kostnader med samling og skilling, i tillegg til beiteslitasje ved økt barmarkskjøring. Tiltaket er i tillegg svært arbeidskrevende.

Radiomerking av rein er også et tiltak som gjennomføres, dette gir et godt bilde på hvordan reinen går og nyttegjør beiteområdene. I tillegg er dette en stor dokumentasjonsmessig fordel ved kadaversøk og rovdyrangrep som medfører fluktrespons.

I distriktet er det observert gaupe, jerv, bjørn og ørn som alle representerer utfordringer i form av rovdyr tap. Ulv er i dag ikke et større problem, men forekommer også i områdene. Det er en begrunnet frykt for at ulv kan bli et uoverkommelig problem som kan sette reindriften som næring i fare.

Det er ønskelig at det etableres varslingsrutiner i de tilfeller radiomerket rovvilt kommer inn i distriktet. Dette ville i mange tilfeller kunne redusere tap til rovvilt og samtidig bidra til et bedre samarbeid mellom reindriftnæringen og SNO, NINA samt øvrig vernemyndighet.

Foruten rovvilttap er det relativt liten naturlig dødelighet i distriktet.

Motorferdsel

Distriktet er avhengig av å benytte motoriserte redskap i driften. Bruk av snøscooter på vinter, ATV og motorsykkel på sommer og høst er absolutt nødvendig. Helikopter benyttes ved spesielle behov. I tillegg forsøker reindriftsutøverne å ikke utøve unødvendig slitasje på terrenget ved å etablere «veier/stier» ved kjøring i samme spor ved bruk av barmarkskjøretøy.

Motorbåt

Motorbåt blir brukt på samtlige vann med litt størrelse på da i forbindelse med transport av utstyr, personell og til fiske.

Snøscooter/motorsykkel/ATV

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt bruker ofte innleid hjelp disse får utstedt en skriftlig attestasjon fra distriktet at de har lov og benytte motorkjøretøy i jobbsammenheng i regi for reindriften.

Kjøring sammen eller i samarbeid med en aktør fra distriktet kreves ikke kjøretillatelse.

Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy.

Reindriftslovens §62, 2 ledd punkt 3:

«Bruksregler for terrenggående barmarkskjøretøy skal også gå fram av planen»

Reindriftslovens §23, 2. ledd:

«Bruk av terrenggående kjøretøy skal begrenses mest mulig, og skal så langt mulig foregå langs faste løyper»

Traseer til faste installasjoner.

Innenfor Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt skal bruk av terrenggående barmarkskjøretøy til transport og personbefordring være tillatt etter følgende hovedtraseer:

Trasè nr:	Beskrivelse av trasè	Periode hvor kjøring er tillatt.	Merknader
1	Fra Båtskardet, merketange Bæråsen og Reingjerde Tøymuskardvatnet.	1/5 - 31/12	Til faste installasjoner, flytting og merking.
2	Fra Kjerringvatn/Sefrivatn, Bjørktjønnna, Holmatn, Navnlausa.	1/5 - 31/12	Til faste installasjoner, flytting og merking.
3	Fra innslag Tosentunellen, Navnlausa	1/5 - 31/12	Til faste installasjoner
4	Fra Mellingsdalen, Bjørktjønnna, Dunfjellet	1/5 - 31/12	Til faste installasjoner og merking
5	Fra Nilsinetjønnna via Brennelva, Holmatn, Store Holmvatn	1/5 - 31/12	Faste installasjoner
6	Fra Nilsinetjønnna, Kalvkruvatn	1/5 - 31/12	Faste installasjoner
7	Fra Gamme ved kraftsverksdam Kalvvatn, Mellomvatn	1/5 - 31/12	Faste installasjoner
8	Fra helikopterplass Kalvvatn, Kalvvatn vest, Ringvatnet, Klarem	1/5 - 31/12	Faste installasjoner, merking og personbefordring
9	Fra helikopterplass via Holmvatnet, Tosdalen	1/5 - 31/12	Faste installasjoner, merking og personbefordring
10	Naust øvre Kalvvatn via Holmvatnet, Tosdalen	1/5 - 31/12	Faste installasjoner, merking og personbefordring
11	Fra Åbjørvatnet, Kalvkruvatnet	1/4 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring
12	Fra Glømmen, via Grambostadfjell, Klarem.	1/3 - 31/12	Lavvoplass og personbefordring
13	Fra Fuglstad/Gautmoen, Gamme Erikfjelldal	1/3 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring
14	Fallbekkvatn, Elseburet	1/3 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring
15	Tiplingan, via Heimsnesfjell, Gamme Erikfjellet	1/3 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring
16	Fra Årsand, Tørrbergmoen	1/3 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring
17	Fra Kalvikmoen, tørrbermoen	1/3 - 31/12	Faste installasjoner og personbefordring

Det vil imidlertid være noe kjøring utenfor disse traseer dersom det er behov for det. Hoveddelen av ferdselen vil imidlertid være innenfor disse traseene.

Hovedtraseer for gjeting

Innenfor Voengelh-Njaarke skal bruk av terrenggående barmarkskjøretøy til kantgjeting og eller samling i forbindelse med merking og slakting være tillatt utenfor oppgitte i følgende områder:

Område nr.	Beskrivelse av område	Perioder hvor kjøring er tillatt.	Merknader
1.	Voengelh-Njaarke	1/1 - 31/12	Det er praktisk umulig og definere området i og med at hele distriktet blir brukt til reinbeiting. Under samling kan også nabo-distriktene ha personell og utstyr i distriktet.

Det er praktisk talt umulig å definere hovedtraseer for gjeting i distriktet. Et forsøk på å detaljert beskrive dette vil være så upresist at det ville kunne fungere mot sin hensikt. I og med at distriktet etter beste evne forsøker å rullere beiting områdevis vil traseene endres fra år til år. Vi velger derfor å ikke beskrive dette og kan i så måte henviser til beskrivelsen av beitebruk.

Motorferdsel i verneområdene:

Motorgående kjøretøy er et viktig redskap i arbeidet med samling til reinmerking, skilling og slakting. Primært benyttes to-hjuls-terrengsykler til dette arbeidet. Til transport til gjerdeanleggene og hyttene/boplassene benyttes 4 og 6-hjuldrevet ATV. Disse brukes også under assistanse ved samling av rein.

Sykkelbruken begrenses så mye som mulig i alle verneområder for ikke å sette varige spor i naturen. Arbeidssituasjonen avgjør hvor mange sykler som vil være i bruk til enhver tid. Under gjetning forsøkes det å ikke benytte samme traseer og dermed utøve minst mulig slitasje på terrenget.

Distriktet er innforstått med utfordringene i forhold til vernebestemmelsene. Distriktet er enda ikke fortrolig med de praktiske konsekvensene av de nye verneområdene i Lomsdal/Visten nasjonalpark og Holmvassdalen naturreservat. Distriktet håper på en konstruktiv dialog med vernemyndighet angående mulig påvirkning av reindriftens rettigheter i området. Det er dessverre vanskelig å se alternativer for drift av området som reinbeite og distriktet antar at verneintensjonen ikke vanskeliggjør eller umuliggjør reindrifftsutøvelse.

Helikopter.

Helikopter blir brukt til samling, transport personell utstyr og ved akutt bevoktning hvis forholdene tilsier det for eks ved akutte rovdyr angrep. Flyging blir klarert med distriktet i forkant.

Verneområder.

I Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt har vi en rekke verneområder. I flere av disse er det betydelig aktivitet og enkelte er svært sentrale i forhold til reindriften. Nedenfor er de mest sentrale områdene omtalt og behovene for dispensasjoner er forsøkt beskrevet i den grad dette er mulig.

Lomsdal/Visten nasjonalpark er underlagt et meget strengt vern. Det er mer eller mindre umulig å ikke benytte barmarkskjøretøy under kantgjeting og ved samling/flytting der helikopter også må benyttes fra tid til annen. Det er derfor behov for dispensasjon fra verneforskriften i hele beiteperioden fra april til utgangen av november. I denne perioden må det være anledning til å benytte kjøretøy som er tilpasset føret (snøscooter/barmarkskjøretøy) til kantgjeting i samband med distriktsgrense. Det må også være anledning til å benytte helikopter i samband med samling/flytting i perioden april - mai og i perioden oktober – desember i tillegg til andre kjøretøy.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2009-05-29-553?q=lomsdal>

Holmvassdalen naturreservat er en svært sentral del av distriktet og omfatter blant annet flytteleien for distriktet mellom sommer og vinterbeite. Det er avgjørende at flyttingen foretas samlet for å unngå påkjørsler ved passering av hovedvei (E6) og jernbane.

Det må påregnes betydelig aktivitet i området, med dette menes barmarkskjøring og til dels bruk av snøscooter på snødekt mark. Det er avgjørende at det er åpnet for oppsetting av midlertidige gjerder i området og at det er anledning til å benytte helikopter for samling. Dagens infrastruktur i reservatet må i tillegg vedlikeholdes, dette må i mange tilfeller gjennomføres i perioder på året som det ikke er benyttet til reinbeite. Det bes med dette om at det gis en generell dispensasjon for reindriften som omfatter det ovenfornevnte.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2008-12-19-1466?q=grane+reservat>

Blindkjølen naturreservat og Bjortjønnlimyrene naturreservat. Begge disse reservatene har forbud mot all form for motorferdsel. Dette er en utfordring spesielt i Bjortjønnlimyrene naturreservat som er et grenseområde mot Byrkije reinbeitedistrikt og Tjåkhere Sijte og dermed et viktig område å utføre intensiv gjeting i. Problemstillingen oppstod i 1999 da grensene mellom distriktene ble endret og dette området ble et grenseområde. Ved etableringen av reservatet i 1983 hadde Voengelh Njaarke ikke innsigelser til ferdselsforbudet i og med at området var integrert i distriktet og ikke hadde behov for intensiv kantgjeting.

Det bes om at det gis generell dispensasjon til kantgjeting med barmarkskjøretøy i begge reservatene eller at det settes opp sperregjerder i samband med Bjortjønnlimyran.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1992-12-04-940?q=reservat+bindal>
<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1983-12-16-2008?q=grane+reservat>

Mellingsdalen naturreservat benyttes som vår-, høst- og høst-/vinterbeite. Det benyttes snøscooter til gjeting, samling og driving av rein i de perioder der det er snødekt mark. Det benyttes i mindre grad barmarkskjøring ved dagens driftsopplegg. Det er imidlertid behov for å kunne benytte motorsykkel/ATV i spesielle tilfeller der dette er nødvendig. Det er ikke hensiktsmessig å søke spesielt om dette i og med at behovene i de fleste tilfeller oppstår akutt og at det ikke foretas planlagt kjøring i området. Vi ber derfor om at det gis en generell tillatelse til barmarkskjøring i begrenset omfang.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2011-02-25-228?q=grane+reservat>

Simskarmyran naturreservat

Reindriften forholder seg til verneintensjonene og gjør de tiltakene som er mulige for å ikke komme i utakt med verneinteressene.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/1983-12-16-2007?q=grane+reservat>

Simle naturreservat

Det foretas både ferdsel med snøscooter og barmarkskjøretøy i forbindelse med gjeting, samling og flytting. Dert er i tillegg et permanent gjerde i området som ble oppført før området ble vernet. Det er åpnet for bruk av motorkjøretøy i samband med reindrift og distriktet forholder seg i så måte til vernet i henhold til verneforskriften.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2010-03-05-328>

Prestegårdsskogen naturreservat

Distriktet forholder seg til de bestemmelser som er gitt i forskrifts form.

<https://lovdata.no/dokument/MV/forskrift/2010-03-05-331?q=reservat+n%C3%A6r%C3%B8y>

Voengelh Njaarke reinbeitedistrikt forholder seg i hovedsak til vernebestemmelsene og forsøker til enhver tid å være spesielt varsom mot terreng i de områder som er omfattet av vern. Det er imidlertid på sin plass å påpeke at beitepresset på disse områdene kan øke betydelig dersom de vedtatte og planlagte inngrepene realiseres i distriktet. Det er ikke til å stikke under en stol at dette vil medføre mer aktivitet og slitasje på terrenget. De planlagte vindparkene rundt Kalvvatnan er det enkelttiltaket som vil ha størst følger for de nærliggende verneområdene. Spesielt Holmvassdalen naturreservat vil kunne være utsatt ved dette scenariet.

Forhold til tilgrensende reindrift.

I øst grenser Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt mot Byrkije reinbeitedistrikt og Tjåehkere sihte reinbeitedistrikt, i sør Åarjel-Njaarke reinbeitedistrikt og i Nord Jillen-Njaarke reinbeitedistrikt.

Utfordringer.

Reindriftnæringen har en felles utfordring relatert til arealinnskrenkinger som følge av inngrep. Voengelh-Njaarke har kanskje de største utfordringene i regionen med både etablert e inngrep og planlagte inngrep. Summen av inngrep kan på sikt sette videre drift av distriktet i fare. Utfjordingene som Voengelh-Njaarke har i samband med inngrep kan reduseres noe ved nye grensejusteringer, men erfaringene som er gjort ved lignende grensejusteringer har vist seg å være uheldige. Spesielt for Voengelh-Njaarke som i begge de siste grensejusteringene i 1991 og 1999 har blitt redusert i areal og fratatt viktige områder. Inngrepene som gradvis er blitt større har forsterket effektene og distriktet nærmer seg med de planlagte inngrepene et kritisk punkt for drift på dagens nivå.

Til nå har de utfordringene som inngrepene har ikke hatt avgjørende betydning for tilgrensende distrikt. Hvordan situasjonen blir etter at planlagte inngrep blir realisert er enda uklart. Behovet for eksempelvis alternativt kalvingsland kan i ytterste konsekvens måtte tilføres fra tilgrensende områder. Dette er ikke ønskelig fra Voengelh-Njaarkes side, men kan bli en nødvendighet. Det er ikke gunstig at tredjepart blir skadelidende ved en slik løsning, men for å opprettholde dagens regionale drift kan det være nødvendig å se på nye driftsformer. Med dette menes eksempelvis kryssbeiting, beitetider, beitesoner og enkle justeringer av distriktsgrenser.

Regional samhandling

Voengelh-Njaarke reinbeitedistrikt ser at det er behov å tenke nytt og samhandle på nye måter for å utnytte potensialet for reindriftnæringen i området. Presset fra inngrep og annen bruk snevrer stadig inn muligheten for effektiv drift i distriktene. Behovet for en mer regional tenkning er mer tydelig og nye måter å benytte beiteområdene er sannsynligvis en nødvendighet for videre drift på dagens nivå.

I praksis vil en regional reinbeiteplan gi et større bilde av situasjonen og alle distriktene vil kunne definere sine utfordringer og marginalfaktorer. Dette vil kunne synliggjøre de reelle behovene som distriktene i regionen har og gi forvaltningen et styringsdokument som kan bidra til å løse utfordringer og redusere arealmessige/driftsmessige uoverensstemmelser distriktene har seg imot. I forhold til inngrep vil et slikt dokument kunne gi et helhetlig bilde av situasjonen og benyttes av så vel eksterne tiltakshavere som reindriftsutøvere.

Distriktet vil med dette utfordre reindriftsforvaltningen til å ta initiativ til å lodde interessen og eventuelt starte prosessen med en regional plan for søndre deler av Helgeland og nordre deler av Nord-Trøndelag.

Revidering og vedtak av distriktsplanen.

Distriktsplanen skal revideres og godkjennes av distriktsstyret hvert 4. år.

Det åpnes imidlertid for at planen kan revideres oftere dersom særlige hensyn eller behov skulle tilsi at dette er nødvendig, distriktsstyret tar årlig stilling til behovet for ekstraordinær revisjon.